

ἡ ΚΑΡΑΜΑΛΑ

Ἐφημερίς
 ποῦ διαβάσεις κι' ἀπορεῖς
 θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωὶ ἐκάστης Κυριακῆς
 κι' ὁ ἌΡΒΑΣ θαν' ὑπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτῆς

30

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν κι' εἰς τὰς Πάτρας κατοικοῦμεν	Ἔτος ἑνεακόσια τριάκοντα καὶ χίλια καὶ ὑπόσχετ' ὁ Κονδύλης καὶ μετὰ τὴν ἀνατριχίλα	Τοῦ κάθε φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ.
Εἰς δραχμὰς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθωρίσαμεν τιμὴν γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δυὸ δολλάρια, κι' αὐτὰ εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ Ἐπιστολὰς καὶ συνδρομὰς προσωπικῶς μόνον σ' ἐμὰς		
Φύλλον τὸ παρὸν τριάντα Τ' ἔχεις Γιάννη; Ὅτ' εἶχα πάντα!		Δεκαεὐνέα Γενάρη μηνὸς καὶ χορὸς καλλιστειῶν δεινός!

φ. 30

**Νὰ ποῦ φθάνει ἐπὶ τέλους ὁ Μεγάλος Κεραυνὸς
 εἰς τὸ σβέρκο τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸ γλέντι πάει καπνός;**

Πάλι ἀστράφτει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρη! Τὶ τρομάρα! Κεραυνός!
 Κεραυνός κι' ἀστροπελέκι!
 μπράμ καὶ μπρούμ τὸ τουμπελέκι!
 δῶθε ῥέμμα ἐκεῖ κρημνὸς
 μ' ἀφ' ὁ Κεραυνὸς τὸ θέλει
 πάλι ἐμένα τὶ με μέλλει!

καὶ σὰν τῶχει ἔτσι ἡ μοῖρα νὰ τοῦ γίνῃ κανενὸς
 ἄς γενῆ! γιὰ νὰ ψηλώσῃ κι' ἄλλος τις οὐτιδανός!!!

Κεραυνὸς κι' ἀστροπελέκι! Ὅλ' ἄς γίνουνε καπνός;
 ἀπ' τὴν μι' ἄκρη, ὡς τὴν ἄλλη! ἄς λυσάξῃ ὁ στεναγμός!
 Τὶ με μέλλει; Ἀφοῦ τὸ θέλει ὁ τουπίκλῃν Κεραυνός!
 ὄλ' ἄς γίνουνε γαλάτα!
 κι' αὐτὸς μέγα, με παράτα
 ἄς ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ θώκου, στὸ κεφάλι καθενὸς
 καὶ Μπράμ μπρούμ τὸ τουμπελέκι
 ὕστερ' ἀπ' τ' ἀστροπελέκι
 εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἄς βροντήξῃ δυνατὰ
 Ζήτω Κανακάρικό μου! Ῥὰ τὰ τά! τὰ ῥά, τὰ τά!

**Τῶν Καλλιτεσίων ὁ χορὸς
κ' ὁ Κλάπας πρῶτος καὶ λαμπρός!**

Φ.—Βρέ; Κι' ἐσύ; ἐδῶ ἀκόμη; μεσ' τὴ μέση στὸ χορὸ;
"Ἐλα διάβολε!

Κ.— Θαυμάζεις μὲ τὸ στόμα σ' ἀνοικτό;
Λοιπὸν κλεῖσ' το μήπως σ' ὄμπη καμμιὰ μυῖγα ὅπως μιᾶς
καὶ καθὼς μ' ἀποθαυμάζεις καὶ καγχάζεις καὶ γελάς!

Φ.—Μπρίξο, Κλάπα! σὲ θαυμάζω στὸ χορὸ τῶν συντακτῶν
ποῦρθε με ῥεβέρ σακάκι καὶ τῆς μόδας ἀνοικτὸν
καὶ καινούργιο πανταλόν

Κ.— Τί; Τὸ λέγεις γιὰ μικρόν;

Φ.—Τουναντίον! Σὲ θαυμάζω καὶ χιλιάκις ἀπορῶ
πῶς ἐσὺ ν' ἀποφασίσῃς, κι' ἐσὺ νὰρθῇς στὸ χορὸ

Κ.—Πάψε, βλάκα "Ὅλοι τώρα μᾶς κυτοῦν ἐμᾶς τοὺς δυὸ
κι' ἔλα πᾶμε καμμιὰ βόλτα γιὰ νὰ χάσουν τὸν τορὸ
καὶ νὰ κάτσουμε σὲ μιὰ ἀκρὴ νὰ κυτᾶμε τὸ χορὸ
καὶ τὴ Νίτσα καὶ Μαίρη. τὴ Λιλή καὶ Μαριῶ
νὰ ψηφίσουμε μ' ἰδέα, γιὰ νὰ γίνῃ Φάπα, Μίς!
γιὰ νὰ εἵμαστ' ὅπως πρέπει, καὶ κριταὶ ἐλικρινεῖς

Φ.—"Ἐχεις δίκιο...! Βλέπω!.. Πάμε, ἀλλὰ κύταξε καλὰ
κι' ὅλα πέστα μ' ὅσα βλέπεις στοῦ **Πανθῆου** τὴ φωλεία

Κ.—Βρέ! πῶ! πῶ! τ' εἶναι δῶ μέσα! Αὐταῖς ὅλαις εἶν' Μίς;
Μίς κι' αὐτὴ μὲ τῆς μουστάκις

Μίς κι' αὐτ' ἢ γαλανομάτα ποῦ φορεῖ τῆς μπενοβοράκις
Μίς καὶ τούτη; Μίς κι' ἐκείνη ἢ Ἑλένη τοῦ Παπᾶ;
Μίς κι' ἄλλη, ποῦ γκαϊδίζει ἀπὸ μέσ' ἀπ' τὰ γιαιλιὰ
Μίς κι' ἐκείνη κατὰ κείθε, π' ὄλο ἐσὲ στραβοκυτᾶ
τέτοια μούρη! π' ἀηδιάζω ὡς κι' ἐγὼ καλᾶ, καλᾶ;

Φ.— Μὰ μοῦ φαίνεται ἀρχίζεις καὶ μοῦ λὲς πολλὰ, πολλὰ!

Φ.— Καὶ νὰ ἤσουνα κανέναν τέλος ἂν ἐπιφανῆς;

Κ.— Εἰς τὴν γνώμην μου ποτὲ μου δὲν ἀνθίσταται κανεὶς
"Ἐπειτα κι' ἂν εἶμαι Κλάπας πῶς μπορεῖς νὰ τ' ἀρνηθῇς
πῶς ἀξίζω!

Φ.— "Ἄν ἀξίζεις; Φτοῦ νὰ μὴ μοῦ βασκαθῆς!

Κ.—Μὴ μὲ φτῦς καὶ μοῦ λερώνεις τὸν καλὸν μου λαμοδέτη

Φ.— Ἀπὸ ἄλλοτε τὸν πῆρες καὶ τὸ ξέρω, μωρέ, ψεύτη

Κ.— Μὴ φωνάζεις! καὶ τ' ἀκοῦνε ἐδῶ πέρα κι' ἄλλοι ξένου!
καὶ μὲ πᾶρουνε ἀβίζο καὶ δὲν ξέρω τί θὰ γένη

Φ.— Τί κουτὸς ποῦσαι καὶ μὲνε! νᾶξερεις καὶ πόσοι ἄλλοι
παρακάθηγν' ἐδῶ μέσα, σᾶν νὰ εἶναι καρναβάλλοι,
ἢ γιὰτ' ἦτανε λιγάκι περὶ κομπὸς ὁ μακαρίτης
κι' ἔτσι ἔγινε σπουδαῖος καὶ ὁ κάθε μας κοπιότης.

Κ.— Βρέ χολὴ πῶχεις στὸ στομα!

Ποῦ νὰ ἰδῆς κι' ἀκόμα, ἀκόμα,
κι' ὅσο βλέπω νὰ περνᾶνε ἐδῶ μέσα γιὰ μεγάλοι
κάτι, ποῦ ἐγὼ τοὺς ξέρω μὰ καὶ τὸ φορικτὸ τους χάλι

Κ.— Κι' ὅμως! Κῦτα εἶναι ὄλοι κομιλ φῶ καὶ στὴν ἐντέλεια

Φ.— Μὰ γι' αὐτὸ κι' ὅπου τοὺς ξέρω ξεκαρδίζομαι στὰ γέλοια!

Κ.— Μὴ γελάς μωρέ! Δὲν εἶσαι μεσ' τὸ σπῆτι σου ἐδῶ πέρα

Φ.— Βρέ; π' ὁ διαολὸς νὰ σοῦ πάρη. ἐπὶ τέλους! τὸν πατέρα,
νὰ μιᾶν οἱ ἄλλοι ὄλοι! μὲ κι' ἐσύ; μιὰ πρώτης λέρα;
ἢ τὸ ξένο τό κοστοῦμι, σῶχει δόσει τὸν ἀέρα;

**Νέαις πολλὰς ἀνάκτα
καὶ νέαις κουλουβιάχτα.**

Κ.— Πάψε... Νά... κι' ἀρχίζουν ὄλοι μονομιᾶς με στὸ χορὸ
καὶ χορεύουν, κύταξέ τους ἔτσι ναῦρης τὸν τορὸ.

Λεῖπει ὁ Δήμαρχος τῆς Πάτρας, ποῦ ἂν κι' εἶναι καὶ γιὰτρὸς

καὶ τὴ σκόνι ἀπὸ τοὺς δρόμους ποῦ τὴν δίνει νὰ τὴν τρῶς
λές κι' ἐχάθη τὸ νεράκι ἀπ' τὴν Πάτρα τὴν κλεινὴ,
ἢ τὸ θέλει νὰ τὸ δώσῃ καμμιὰ μέρα γιορτινὴ;
κι' ἐν τοσοῦτῳ σὲ στραβώνει ὁ βορδίας καθημερ' νῶς
καὶ μικρόβια χιλιάδες καταπίνεις ἱκανῶς

Μ' ἂν ἐσένα προφυλάξῃ καὶ τὸν ἄλλον, ἀσθενῆς
εἰς τὴν πόλιν μας ἐτότε οὔτε θὰ βρεθῇ κανεὶς!

Καὶ τί θέλεις; Ἀξιῶνεις τὸ ἐπάγγελμα ν' ἀφίσῃ;
καὶ γιὰ σένα γιὰ τὸν ἄλλον ἀπ' τὴ φτώχεια νὰ φοβίση

Φ.— Τὸν Μακρόπουλο κυτάζω ποῦ κυτᾶ μὲ προσοχὴ
βλέπεις θέλει νὰ πετύχῃ ὅπως πρέπει ἢ ἐκλογὴ
καὶ ἢ Πάτρα νὰ τῆς βάλῃ τῆς Ἀθήνας τὰ γιαιλιὰ
ὅπως πέρ' σ' ἢ Ἀσπασία, καὶ δὲν ἔβγαλε μιλιὰ!

Νὰ κι' ὁ Μάκης σᾶν τὴν σβοῦρα Πρόεδρος τῶν Συντακτῶν
νὰ κι' ὁ φίλος μ' Ἀτσαρίτης ποῦ τὰ μάτια του σὲ τρῶν
"Ὁ Φραγκόπουλος ζευγάρι εἶνεῖς ὡς πάντοτ' εἶναι
"Ὁ Θωμόπουλος ζωγράφος

Κ.— Ἀλλὰ κάποτε καὶ πῖνε

Φ.— Τί νὰ πῶ ποῦ δὲν χορταίνω ὁμορφιάς ζωὴ καὶ νεῖατα
Τὶ κορμιὰ ἀφροπλασμένα μὲ τὰ κάλλη τὰ χιονάτα
ποῦ μὲ σύραν σκλάβο πίσω εἰς τὸ βῆμα του γοργᾶ

Κ.—Πάψε! νά! κι' Ἄννα μπένει ποῦ τὸν τίτλο κυνηγᾶ.

Φ.— Λέν τὴν Καλοκαιρινοῦμας. Εἶναι ὁμορφη κοπέλλα

Κ.— Κῦτα 'κεῖθε κι' ἄλλη μία ξεγδαρμένη σᾶν σαρδέλλα

Φ.—Κῦτα.. Κῦτα...! ἄχ! θὰ μοῦρθη ἐδῶ μέσα καμμιὰ τρέλλα

—"Ἄχ! Ἄχ! Ἄχ! ποθῶ νὰ σβύσω ἐκεῖ κοντὰ στή Λέλα!

Φ.— Σώπα κύτα, ἐπὶ τέλους τὸν Ξαβέριο ποῦ φθάνει

Κῦτα τὴ Μίς Πάτρα, π' ἤδη ἐν τῷ μέσῳ καταφθάνει

Κ.— Κῦτα ἐν κοντολογία καὶ τὸν Σπύρο Κουμανιώτη
κύτα καὶ τὸ Γελινιώτη

Φ.— "Ἄ! τὸν εἶδα! μὰ δὲν βλέπω καὶ τὴν Δημητρακοπούλου;

Κ.— Δὲν τὴν βλέπεις; Νά τὴν στέκει μὲ τὴν κόρη Χρηστοπο ὕλου

Φ.— Τὸν Βοῖλαν ἐπὶ τέλους θεωρῶ μετὰ τῶν πρώτων
ὡς κι' ἐκείνη ποῦ θὰ κάμη μετ' ὀλίγον πρώτης κρότου

Κ.— Τὸν Παναγόπουλον κυτῶ τὸν κύριον Ἀλέκον
καὶ 'κεῖνον ποῦ 'ξυρίσθηκε καὶ κάνει τὸν μεμπεῖαν

μὰ καὶ τὸν Ἀνδριόπουλον τὸν φίλιν Ἀχιλλέα

ὡς πάντοτε καμαρωτὸν σὲ μιὰ καλὴ παρέα

μὲ τὴν Ἀνιὸ τὴν ἀδελφὴν, ὠραίαν. γλυκυτάτην

καὶ πάντοτε εὐπροσήγορον, ἀλλὰ καὶ σεμνοτάτην.

Νὰ λοιπὸν καὶ ἢ Παναγοπούλου καλλονὴ μελαχροινὴ,

νὰ καὶ κι' ἢ Φρόσω ἢ Σπανίδου ποῦ πολὺ μὲ συγκινεῖ.

Φ.— Τὴ Βανιὸ μήπως τὴ βλέπεις;

Κ.— "Ὁχι! Ἄλλὰ τὴ Ναυσικᾶ,

τοῦ φιλιτάτου Μπεκατώρου καὶ τοῦ Τούλα τὴν κυρά

μετὰ τοῦ φιλιτάτου φίλου τοῦ Σωτήρι Κουρλαμπᾶ

Φ.— Νὰ κι' ἢ Μίς Ἑλλάς, γιὰ κύττα τί καμάρι! τί λαμπρά!

τὸν ἀρραβωνιαστικὸ τῆς, ποῦ τὴ βλέπει μὲ χαρὰ

τὴ Χρυσάνθη, ἢ Ἑλένη, τὴν Κικὴ κοντὰ σ' ἐμᾶς

κι' ἐν' ἀν σμόκιν ποῦ κορτάρι διαρκῶς μὲ δοκιμάς.

Κ.— Ἐγὼ βλέπω τὸν Κουβέλη καὶ τὸν Νίκο τὸν Ρεκούτι

καὶ τὸν Νώνταν ὅστις κάνει στὸ χορὸ καὶ μακροβοῦτι

καὶ τὸν Τάκη τὸν Ρεκούτη γελαστὸν ποῦ ὀμιλεῖ

καὶ τὰ μάτια του πρό πάντων διαρκῶς ἀνοίγοκλει

Φ.— Βλέπω ἐδῶ φρεσκοβαμμέναις, φασαμέν καὶ παρφημέ

καὶ γλυκαίνομαί μὲ μιὰ ποῦ κυτᾶζει πάντα ἐμέ,

Κ.— Σάχλα! τί νὰ ἰδῇ ἀπὸ σένα, κύτα 'κεῖ ποῦ τὰ φτιασίδια

πολλὰς κάνουνε νὰ λάμπουν, γιὰτὶ φέρουν καὶ στολιδία

κίονα 'κεῖ ποῦ ἢ πομάδαις μεσ' τὰ μούτρα τους θὰ λυώσων

κι' ἄμα βγοῦνε, λιγουλᾶκι, ὀπώσοῦν θὰ μεγαλώσων.

Φ— Μὰ νὰ Κωνσταντόπουλος κ' ἡ Ἀθηνᾶ μαζῆ του
 ὁ Γιάννης Μάρκου ὁ Γκλαβᾶς μαζὺ μὲ τὴν καλὴ του
 ὁ Νίκος Διγενόπουλος, ἡ Καίτη Χαϊδοπούλου
 σεμνὸ κορίτσι καὶ λαμπρὸ μὰ καὶ ἡ Γιαννοπούλου
 ὁ Σῆγμα ὁ Πετροπούλος μετὰ τῆς Πετροπούλου
 ὁ Διακίδης Θεμιστ. καὶ ὁ Ντίνος ὁ Λαδόπουλος
 καὶ ὁ Λευτάκης παρακεὶ καὶ ὁ Παπαβραμόπουλος
 Ὁ Πάσκουα ἡ Πετραλιᾶ καὶ ὁ Χρυσανθακόπουλος
 ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν μὲ τὴ νοικοκυρὰ του
 καὶ ἡ Σιάνου κατὰ ἐκεῖ στὸν ἄνδρα τῆς σιμάτου
 ἀκόμη ἡ Δαρῖβαλη, ἀλλὰ κ' Ἐδνυχία
 κ' ὁ Παπαδημητρίου μας τὸ νέο τὸ ζευγάρι
 ἡ Ἀγραπίδη, ὁ Πιπιλῆς, ὁ Λάμπης Γιαννακόπουλος
 καὶ μετὰ τῆς κυρίας του ὁ Τὰ Παναγιωτόπουλος
 ὁ Ν. Λαμπίρης ἰατρός ὁ Μπίκος Σοφριανόπουλος
 καὶ μετὰ τῆς κυρίας του ὁ Παπαζαφειρόπουλος
 ἡ Χαϊδοπούλου, ἡ Ἀκτίς, καὶ ἡ Σοφριανοπούλου
 ὁ Βαγενᾶς ὁ ἰατρός μαζὺ μὲ τὴ μνηστὴ του
 ὁ Στόλτενωφ μὲ τὴ καλὴ κυρία του μαζῆ του
 αὐτὴ Μούρτον κ' ἀπὸ κεῖ ἡ κυρὰ ὡς πρέπει Μακρουγένη
 ὁ Τάκης ὁ Κουρμέντελος, τ' Αὐγερινῶ ἡ Ἐλένη
 ὁ Ἰατροῦ ἡ Ἰατροῦ κ' ὁ Γ. Λεχουρίτης
 καὶ ἡ Σταυράκη κομιλῶ ποῦ φθάνει σὰν κομήτης
 ὁ Μίμης ὁ Συνοδινός, ὁ Ποῦλος ὁ Ἀντώνης
 ὁ Σκούρας, Γρηγορόπουλος, Χρόνης Πολυχρόνης
 ὁ Ἀγουρίδης ἀπρὸς προστέθηκε κ' ἐκεῖνος
 κ' ἐν τέλει παρεκάθησεν εἰς ταύτην καὶ ὁ Ντίνος!
 ὁ Σπυρόπουλος Μανώλης ἡ κυρία του κοντὰ του
 καὶ ὁ Ἡρακλῆς Τριάντης κ' ἡ κυρία του σιμάτου
 ὁ Θάνος Ἀνδρεόπουλος μπουμπουκὶ μυρωδάτο
 χωρὶς νὰ πῆ οὔτε καφεὶ εἰς τὰ **Ὀλύμπια** κατο
 καὶ ἄλλοι κ' ἄλλαις πάμπουλοι, ποῦ δὲν εὐρίσκω θέσι
 γιὰ τὴ μικρὴ Καμπάνα μας καθὼς σ' ἐμέν' ἀρέσει
 καὶ ὅλοι νὰ μὲ συγχωροῦν δὲν ἔγιν' ἐπὶ τούτω
 κ' ἡ ὥρα εἶν' ἀκατάλληλη κ' οὔτε χωρεῖ καὶ τούτω
 ἓνα μικρὸ μικρόφυλλο μιὰ μικρὴ καμπάνα
 ποῦ τέλος δὲν ἐφτιάσθηκε νὰ γίνῃ παραμάνα

Κ—Καὶ τὴν ἄς ψάλλῃ ἡ Μοῦσα μου, τὴν Μις ποῦ βγήκε πρώτη
 ἄς πῆ τὴ κάλη, τῆς Καλῆς ποῦ βρῆκαν τόσοι ἄλλοι
 καὶ τοσοὶ τῆς Ἐπιτροπῆς σπουδαῖοι καὶ μεγάλοι
 Ἡ πόρτα ἀνοίγει κύταξε βρὲ Κλάπα το βραβεῖον
 νὰ μὴ το κλέψουν πρὸ παντός, οἱ ἄνδρες τῶν Πατρίων
 γιὰτὶ πολὺ ὀρέγεται ὁ κόσμος γιὰ νὰ πάρῃ
 καὶ δι' αὐτὸ ἐγδάρθηκε ἴδω πέρα τὸ τομάρι

Φ— Ἀνεκηρύχθ' ἡ Ἀγγελῆ, μὰ μόνον ἐπηνέθη
 γιὰτὶ καμμιά πραγματικῶς ὠραία δὲν εὐρέθη
 κ' οὕτως ὁ διαγωνισμὸς ἐν Πάτραις ἠχρηστεύθη
 κ' οὔτε Μις Πάτραι θὰ σταλῆ, γιὰτὶ δὲν ἀνευρέθη
 καὶ οὔτε κ' ἐβραβεύθη

Ὡ χαῖρε Μις τῆς Πάτρας μας μὲ τὰ πολλὰ σου κάλλη
 χαῖρε καὶ τῆς ἐπιτροπῆς κ' ἄς χαίρουν μαζῆ κ' ἄλλοι
 Σᾶς χαρετῶ ὅλους μαζῆ καὶ ὅλη τὴν παρέα
 καὶ πρὸ παντός τὴν Ἀγγελῆ γιὰ τὸ σχεδὸν ὠραία
 Χαῖρε ὠραία! χαίρετε! καὶ ὄνειρα καὶ πόθοι
 καὶ Μις τριάντα Πατρινὰ δὲν φθάνει στὴν Εὐρώπη
 μὰ ὅπου ἐβγήκε ἄλλη Μις ἤτοι, τῆ ἄλλοι τόποι
 ἄς κλάψουν οἱ λεοντιδεῖς ἀπένταροι ἄνθρωποι.

Ὁπῶχει τὴν παρὰ
 θὰ πέρῃ ὠμορφη κυρὰ,

ποῦ ξέρεις ποῦ σὲ γράφει.
 καὶ ἡ καλὴ νοικοκυρὰ
 θὰ κάθεται στὸ....θάφι!

Ὡ τέμπορα, ὦ μόρες!

Καιροὶ καὶ χρόνοι π' ἄλλαξαν καλοὶ μου νηοί, καὶ κόρες!

Καὶ τώρα πειθ' ἀνάπαυσον τὰ κεκμηκότα μέλη
 ὅτι πολὺ ἐμόχθησαν ὁ λάρυξ καὶ τὰ σκέλη
 παμφίλτατε μου Γαβριήλ, χρυσέ μου Κωνσταντίνε,
 ὄρας ὁ διαγωνισμὸς, τί συμφορά.. ποῦ εἶναι!!

Στοὺς Ἀντώνιδες σκορπίζω τὰς εὐχὰς ποῦ τοὺς δωρίζω.

Στέλλω στὸ Μητροπολίτη εὖσομα λουλούδια, μῦρα
 γονατίζων ἐμπροστά του καὶ φιλώντας του τὴν χεῖρα
 κ' εὐχομαι εἰς τὸν Θεὸν μας, ὡς ἀνταμοιβή μου μόνη
 χίλιοι τοῦ Μητροπολίτη νὰ τοῦ γίνουε κ' οἱ χρόνοι.

Εἰς τὸν Παναγιωτάκη μας Ἀντώνιον πεσκεῖ
 θεομᾶς εὐχὰς, ἄνθη πολλὰ καὶ πιάνο ποῦ τ' ἀρέσει
 νὰ χαίρῃ τὴν μουσόφιλον κυρίαν του ἄξιαν,
 καὶ συνετὴν καὶ πρόθυμον σὲ καθ' εὐεργεσίαν.

Στὸν Ἀντώνιον τὸν Μπόταν τὸν Ἐφέτην μας σπουδαῖον
 χαίρετίζω στὴ γιορτῆ του καὶ τοῦ εὐχομαι ἐπὶ πλέον
 πάντα νᾶναι στὴ δουλιὰ του πάντο κέρβερος καὶ λέων.

Καὶ τὸν Ἄλφα Λυμπεράλλη χαίρετίζω μὰ καὶ ψάλλω
 μὲ λουλούδια στῶνα χέρι καὶ μ' εὐχὰς θεομᾶς στὸ ἄλλο
 καὶ τὴν Μάσιγκα νὰ χαίρῃ τὰ κολά του τὰ κορίτσια
 τ' ἀποστέλλω τὴν εὐχὴν μου εἰς τὸ σπῆτι του καὶ ἴσια

Τὸν Ῥάπτην τὸν Ἀντώνιον τὸν Συμβολαιογράφον
 τὸν χαίρετίζω εἰλικρινῶς ἐν τῇ παρουσίᾳ γράφων
 καὶ μία εὐχὴ τοῦ ἔστειλα ἀπ' τὴν καρδιὰ βγαλμένη
 τοῦ χρόνου νᾶχη μπῆ κ' αὐτὸς στοῦ γάμου τὸ βαγένι

Τὸν Ἀντώνιον Μπελούσην εἰς τὸν **Πύργον** χαρετῶ
 κ' ὡς τῆς πόλεως ἐργάτην εὐθαρσῶς χειροκροτῶ

Στὸν Λουκόπουλον Ἀντώνην τὸν καλὸν συνδρομητὴν μας
 ἡ καμπάνα τ' ἀποστέλλει ἐκ καρδίας τὴν εὐχὴν μας
 νᾶναι πάντα θροναμένη εἰς τὸ σπῆτι του ἡ χαρὰ
 καὶ νὰ χαίρῃ τὴν κυρία καὶ τὰ... κάμπουσα παιδιὰ.

Στὸν Ἀντώνη Δημακόπ'λο ποῦναι στὴν Ἐρμμανθίαν
 ἀποστέλλω τὰ κινήγια ποῦ τ' ἀρέσουν κατ' εὐθείαν
 καὶ τοῦ εὐχομαι νὰ χαίρῃ τὴν καλὴν του τὴν κυρίαν.

Στέλλω εἰς τὸν Φιλιππάκη τὴν εὐχὴν μου τὸν Ἀντώνη
 νὰ τοῦ δίνῃ ὁ Θεοῦλης ὄλο καὶ νὰ μεγαλῶνῃ
 γιὰτὶ τώρα ὅπως εἶναι δὲν τὸν φθάνει τὸ σεντόνι.

Εἰς τὸν Παναγιωτόπουλον τὸν φίλτατον Ἀντώνη
 ἀπέστειλα ῥοδόσταμον μιὰ κοῦπα μὲ κυδῶνι
 καὶ χίλιοι του τοῦ εὐχομαι νὰ τῶβγουνε κ' οἱ χρόνοι.

Στὸν Ἀντώνη Κουλουμπῆ εὐχομαι του νὰ τοῦ γένῃ
 τὸ γαλό καὶ μέσ' τὴν Πάτρα διαρκῶς νὰ διαμένῃ

και ποτε από τα ξένα, το καλό να περιμένη
και του στέλλω τσανταμίνια και κονιάκ ένα βαγένι.

Εν **Καλαβρύτοις** στον καλόν τον Οικονόμου στέλλω
θεομάς εύχας και χαιρετώ αυτόν με τό καπέλλο
να είναι στύλος πάντοτε αυτός του Γυμνασίου
που χάρει φήμην πρώτιστον και κατά πάντα αξίου

Στέλλω στον Δημακόπουλον που ζή εν Μυτιλήνη
κανάτι χρυσοστόλιστον για να κερνά, να πίνη
την άγκαλιά μιας Πατρινας, που Μις ζητεί να γίνη

Τόν Τσαφόπουλο Αντώνη Δικηγόρον χαιρετώ
και να πάψη να τον βλέπω επί τέλους βιαστικό

Μά κι' είς κάθε μας Θανάση
τάς εύχας για το γιορτάσι

Στον Κουκούλη τον Θανάση ένα έμπορον σπουδαϊον
αποστέλλω καναρίνι και γαρύφαλλον ώραϊον
και να ζή ευτυχισμένος εύχομαι του απ' την καρδιά μου
που τ' αξίζει, με χαρά μου.

Στο Θανάση Βασιλείου στην καλή μας **Εγλυκάδα**
γιασεμιά πολλά του στέλλω γεμισμένη μιάν απλάδα.
και στο Θάνο το Μαγγίνα πουν' στο **Μεσολόγγι** πάλι
μία τουρτα τ' αποστέλλω και το μέλι στο τσουβάλι

Στον Κολόμπο το Θανάση εις το **Μεσολόγγι** επίσης
μιά γαρδούμα σουβλισμένη και νερό πολυ της βρύσης.

Στον Θανάση τον Φραγκούλιαν δικολάβον τε και φίλον
αποστέλλω την εύχην μου και του στέλλω κι' ένα σκύλον.
και τον διαλοχαιρετάω πάντα βγάζοντας τον πύλον.

Στον Θανάση τον Πυρπόλην στέλλω εις την **Αθρακίαν**
ένα κλώνον άνθισμένον απ' της Πάτρας άκακίαν
και στο Σιαλιμά επίσης δώρο απέστειλα στο Θάνο
ώραϊότατον μπουκέτο με έξπρες άεροπλάνο.

Στον Νάσο Σηλιωτόπουλο τον έμπορον ένταυθα,
απέστειλα χρυσάνθεμα και γιούλια μυρουδάτα.

Στον Μανούσο δικηγόρον εν **Αιγίω** το Θανάση
πάντα εύχομαι να είναι όπως τώρα πάντ' εν δράσει.

Χαιρετώ τον Βουλευτήν τον καλόν μας τον Θανάση
πουν' εν τῷ **Μεσολογγίω**, ήτοι τον Παπαθανάση
και του εύχομαι να είναι πάντα πρώτος εν τοις πάσι,
και μαζί με την κυρά του χίλια χρόνια να γιορτάση

Στο Θάνο τον Πολυκαλά κονδυλοφόρο στέλλω
και τα λουλούδια τώστειλα χιλιάδες στο μαστέλλο
μ' απ' τον Κομπότη να τώβρη τον φίλον του το θέλω.

Μά και τον Αθανάσιον τον Πλιάκαν χαιρετίζω
άλλ' από δώρα πώστειλα στους άλλους δέν δωρίζω
και μόνον κουπα κρασί άν θέλη του γεμίζω

Με Κρυστάλλινο ποτήρι χαιρετίζω το Σιάνο
και Κρυστάλλινο σεοβίτσιο του χαρίζω, κι' ένα πιάνο.
κι' ένα Κρύσταλλο κι' εκείνος άς μου στείλη που προσμένω
ή άς στείλη ένα ποτήρι με νερό Κρυσταλωμένο.

Στο Μπουλουκο τον Θανάση εύχομαι πολλά του χρόνια
την κυρία του να χάρει και να ιδη παιδιά κι' εγγόνια.

Στον Θανάση Δημητρίου δικηγόρον στις **Αθήνας**
αποστέλλω μανδολίνα και βιολιά έντος βιτρίνας
κι' εύχομαι του και του χρόνου να τον ψάλλω από δ'ω.

Εις τον Παπαγιανόπουλον και φίλτατον Θανάση
τα χρόνια του του εύχομαι κι' αυτός να τα χιλιάση
μά και του χρόνου άμορφα πάλι να διασκεδάση

Εις τον Θάνον Κιτσινέλην εύχομαι από καρδιαν
πάντοτε στο **Μεσολόγγι** ν' άπαντά την ευτυχίαν
Στ' **Αίτωλικόν** απέστειλα στον Στέλιον δικηγόρον
γιούλια πολλά και γιασεμιά μ' εύχας μου κι' άνευ όρων.

Στον Γιανόπουλο Θανάση δικηγόρον π' εορτάζει
άλλο χρόνο μοναχός του πειά να μη διασκεδάση
κι' αν νομίση πως οι φίλοι δέν το πήρανε χαμπάρι
ό κόσμος τώχει τουμπανο, κι' αυτός κρυφά καμάρει...

Εις τον οφθαλματρον μας τον Θανάσην Ευσταθίου
αποστέλλω καρδερίναν έντος άνθινου κλουβίου
και καλλίτερα του στέλλω το γλυκόλαλο τ' άηδόνι
να του ψάλλη κάθε μέρα να ναι χίλιοι του οι χρόνοι.

Στέλλω στον Αντωνόπουλον λουλούδια, στο Θανάση
εύχόμενος του τριδιπλος του χρόνου να γιορτάση
και στην δικηγορίαν του τους πάντας να περάση.

Στον Θανάση Παπαδήμα φαρμακοποιόν και φίλον
πλήρες κίνιστρον άνθέων χαιρετώντας με τον πύλον

Και στον Γκότση το Θεοφάνη
ή Καμπάνα στίχους κάνει

Στον Φάνην Γκότσην ικανόν κλητήρα και σπουδαϊον
του στέλλω εν σακούλιον μεγάλο και γενναϊον
ν' άπαλλαγούν η τσέπαις του, που βάνει τά χαρτιά του
που πάντα ξυλώνονται και βρίσκει τον μελιζά του

Ραντεβοϋ σας δίνω μόνος
εις τον δρόμον του Μαιζώνος

Ταβέρνα Αθηναϊκή άνοίγει κάτ' αυτές
πρωτότυπος ως οϊκημα και με καλαισθησιαν
και με καθαριότητα και πρώτης φαγητά
Μαιζώνος δύο πράσινη, ώραϊα, κι' έξαισια...
κι' εκεί σας δίνω ραντεβοϋ, κοντά των βαρελιών
να πιητε νέκταρ για κρασί, μά και τι νέκταρ, θεϊον!

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Γ. Κ. ΤΣΟΥΤΣΑΝΗ